

24. *Vid lindens fot.*
(Eken på Skäldö)

21

70

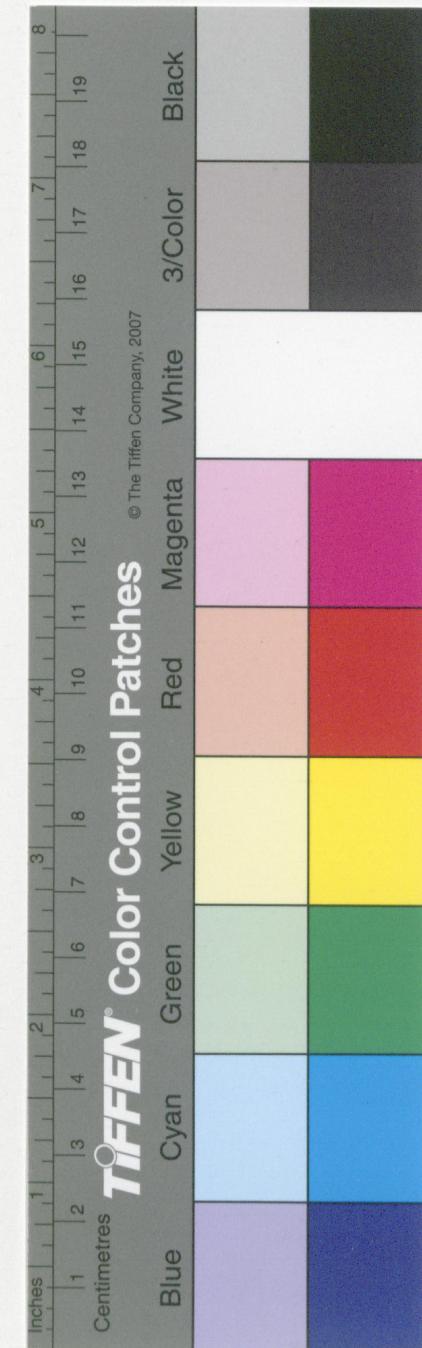
v. 1. Vid lindens fot av Mälars stranden Såns vid sin
kanta sätte. Solen gönk på hirula vanden med i
vängen. Det var natt.

2. Natten i den lärken tyckat,
därav är vid mäklans bröst.
Näcksgalan lättigt gynnar
uppå Såns mäla sott

3. Fredrik, Fredrik, detta hästa,
som är trogt här för dig,
härde du dess bista trumtor
der västledig glöd de ring.

4. Naturens kreat och enslighet
skaptes för mitt ringa liv.
Här i typheth tåar gjato
är den orange vnas höst.

5. Men gosta öro om de skunder,
som vi kallas ungas kreat kan
var hirular flydde runt sekunder.

med glänta minnekt stå oss kuas.

6. Du var den rika bygdenz zugling,
och därfor kunde jag dig ej få.
Men ju oss å det skilda latter,
mer lita hästan i oss eld.

7. Vem var det som skulle oss åtchiga;
jag har vinst att der ålskot mig.
Jag var tydlig hörnas vägo,
men blicken den förrådde mig.

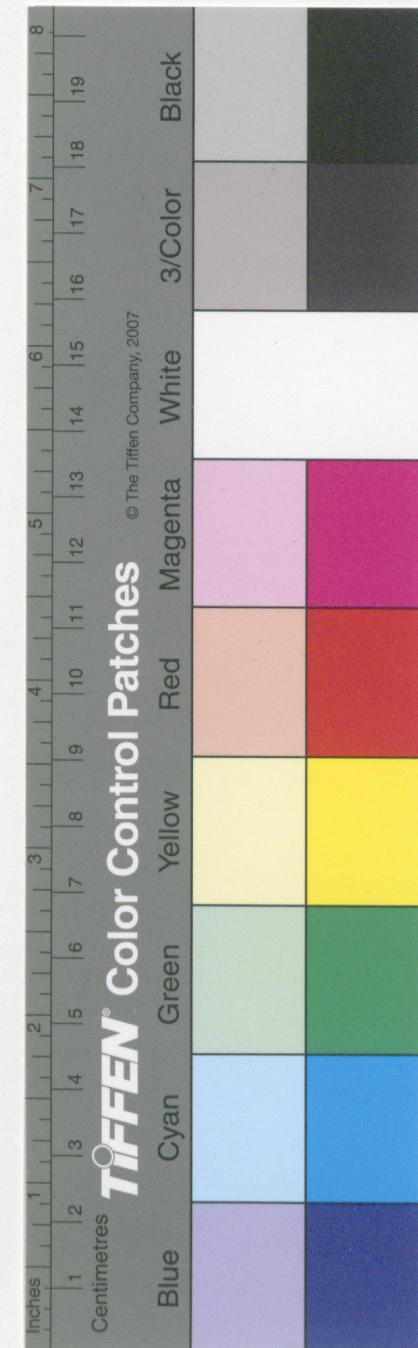
8. Ingång du sanna shall de orden
ut i din framtidens levnadsclar,
utan enger ålskot deg på fjorden
så snart och hogst likornu jag "

9. Så i matten Telusas kvider
faller lutet ur sin hand,
reser sig och spöklipp skider
med mot floden utöver strand.

10. Telusas ögon fögjer vägen,
följer floden stille bort.
Det icke var sorg i hägen
är den övergivna bort.

11. Tonå, den lycklig dinas dagar,
glöm mig ejigh, om du kan.
På dölets stig jag ej klagar
men fålist lidet som en man.

71

18. Men vad är det dör som flyter,
är det silvestervarvet! ³¹
Nej den härliga båtjan bryter
sig mot schunes kalla lik.

78

13. Men ziet, de paas en schogen iker
en grugling, jar niet stranden need.
Djups van sig i wezen kastar,
paaspande need bölgan vred.

14. Då erkänningen låg på himmels salar,
"Frederik sohur du din mō?"
"Kälek bor i dessa salar.
Elkar är en van, så dō."

